

Swiãti Janie Pawle

Sł. E. Pryczkowski, muz. J. Stachurski

Bògati dëchã lud
Chòc przez wieczy zgardzony
Sã w kùńcu natkł na cud
Swiãtą mòcą sprawiony.

Jan Paweł Drëdżi rzekł:
Môta dbac ò juwernosc,
Dozerac rodny zwëk
W se bënë pòczëc wòlnosc.

Ref. Le swiãti człowiek mógł
Tak dalek widzec
I nôbëlniészã z dróg
Kaszëbóm wzbùdzëc.

Za mądri òjców spòdk
I swój jãzëk sã jëmac
Gò ùczëc wszëtczich dzôtk,
A wiedno z Bògã trzëmac!

Pòdzãczy slemë wińc
Za pòtãżné te słowa.
Bë chcałë le jesz dińc
Pòd kòzdëchnã pòsowã.

Ref. Le swiãti człowiek mógł...

Święty Janie Pawle

Bogaty duchem lud
Choć przez wieki wzgardzony
Wreszcie trafił na cud
Świątą mocą sprawiony.

Jan Paweł Drugi rzekł:
Dbajcie o swą tożsamość,
Tradycji swojej bieg
Cześć dajcie ceniąc wolność.

Ref. Tylko mąż święty mógł
widzieć los ludzi
I najpiękniejszą z dróg
Kaszubom wzbudzić.

Dziedzictwa ojców dar
I swej mowy się uczyć,
Cenić ją z wszystkich miar,
Na zawsze z Bogiem kroczyć.

Wdzięczności ślemy moc
Za potężne te treści
By chciały w dzień i w noc
Prawdę wszystkim tę wieścić.

Ref. Tylko mąż święty mógł
widzieć los ludzi
I najpiękniejszą z dróg
Kaszubom wzbudzić.